

EDITO

Artikels voor *Brood & Rozen* komen langs verschillende kanalen binnen: op basis van scripties, lezingen, toevallige ontmoetingen, of ons op een presenteerblaadje aangeboden door de auteur, zoals de eerste bijdrage in dit nummer. Gertjan Willems doctoreerde over de driehoeksrelatie tussen film, nationale identiteit en de overheid in Vlaanderen. Zijn doctoraatsverhandeling verscheen vorig jaar in boekvorm: *Subsidie, camera, actie! Filmbeleid in Vlaanderen (1964-2002)*. Centrale vraag in zijn onderzoek is welke rol het Vlaamse filmbeleid speelde bij het stimuleren van de Vlaamse identiteit. Daaruit blijkt dat de motivatie voor het benadrukken van het Vlaamse karakter van films door de jaren heen voor een deel verschoof van een cultureel-educatief natievormend ideaal naar een meer marktgerichte visie. In zijn artikel voor *Brood & Rozen* behandelt Gertjan Willems de complexe ontstaansgeschiedenis van *Het Dwaallicht*, een film van de Vlaamse cineast Frans Buyens. Uit zijn analyse blijkt duidelijk dat politieke en Vlaams-ideologische factoren in het begin van de jaren 1970 mee het uitzicht van het Vlaamse filmlandschap bepaalden. Maar ook persoonlijke elementen

speelden een rol: de eigenzinnige en maatschappelijk geëngageerde Buyens bleek namelijk ook een pragmaticus te zijn die zijn engagement tijdelijk parkeerde als het op de realisatie van zijn filmprojecten aankwam. Gertjan Willems baseerde zich voor zijn onderzoek onder meer op het archief van Buyens dat in Amsab-ISG wordt bewaard.

Kim Descheemaeker schreef de tweede bijdrage. Haar scriptie boeide me door de specifieke aanpak van het onderwerp: ze focuste op één straat in de Marollen, de Huidevettersstraat, en vroeg zich af wie er in de periode 1930-1950 woonde in die volkse buurt met haar zeer diverse samenstelling.

Samen met haar ging ik José Gotovitch interviewen, voormalig directeur van wat nu het CegeSoma is. Hij woonde meer dan twintig jaar in de 'Rue des Tanneurs'. Ik schreef het interview uit voor de rubriek Opgemerkt. Wat hij vertelt, blijft 'plakken'.

Piet Creve, projectmedewerker in Amsab-ISG, heeft het over een andere volkse buurt: Ledeborg, een deelgemeente van Gent. Op 2 januari 1978 opende het Wijkgezondheidscentrum Botermarkt er de deuren. Initiatiefnemer was

dr. Jan de Maeseneer, die recent als een van de vijf strafste Gentenaars werd uitgeroepen. Vorig jaar schonk het wijkgezondheidscentrum zijn archief aan Amsab-ISG en rijpte het idee voor een kleine tentoonstelling. Die werd inhoudelijk uitgewerkt door Piet Creve en vormgegeven door Reinout Hiel. Sinds 18 maart, Dag van de Zorg, is ze te bezichtigen in het wijkgezondheidscentrum zelf. In dit nummer legt Piet uit wat zo specifiek is aan wijkgezondheidscentra en waarom ze broodnodig zijn en blijven.

275 dozen, dat bleef er over na selectie en verwerking van het archief van 11.11.11 eind 2016. In de loop van 2017, na de verwerking van de projectendossiers van 11.11.11, kwamen er nog eens 255 dozen bij. Archivaris Sofie Vrielynck toont in haar artikel aan dat ook dit deel van het archief bijzonder interessant is voor onderzoekers. We sluiten af met de voorstelling van het boek *Migratie en de Metro-pool 1964-2013* van Nicolas Van Puymbroeck, dat al in 2014 verscheen, maar nog niets aan actualiteit heeft ingeboet.

Paule Verbruggen

DE GUYEN
ARCHIEF
11.11.11

based on a novel by willem elsschot
screenplay, dialogues and direction :
frans buyens
camera : fred tammes
editing and music : arsène souffrian
executive producer : max appelboom